Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36640
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

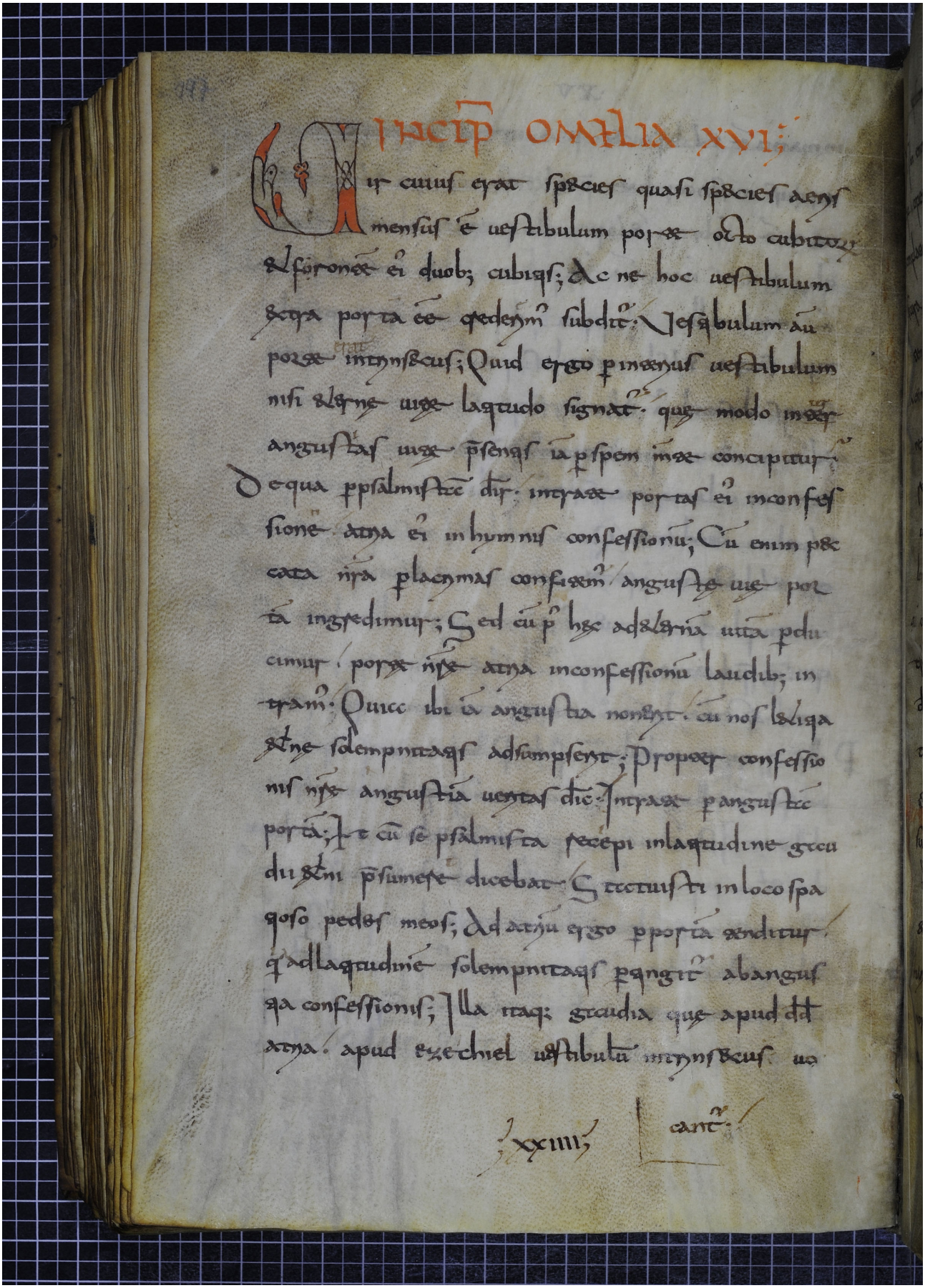

INCIP OMILIA XVI;

Vir cuius erat species quasi species aeris mensus e uestibulum porte octo cubitorum sforonee ei duob; cubiqs; Ac ne hoc uestibulum secta porta ee qedem subdit: Vestibulum au porte erat intrinsecus; Quid ergo p intrinsecus uestibulum nisi eterne uite laqueo signat. que modo in ea angustias uite psenqs ia p spem mee concipitur. De qua ppsalmiste dic. intrate portas ei in confessione atria ei in hymnis confessionu; Cu enim pec cata nra placrimis confitem anguste uite por ta ingredimur; Sed cu p hee ad eterna uita pdu cimur. porte nste atria in confessionu laudib; in tram. Quia ibi ia angustia nonest. cu nos eterne solempnitatqs adsumpserit; Propter confessio nis nste angustia uentas dic: Intrate p angustee porta; Et cu se psalmista recepi in laqueo grau dii sti psumere dicebat Statuisti in loco spa cioso pedes meos; Ad atrii ergo p porta ad itur q ad laqueo solempnitatqs pgit abangus ta confessionis; Illa itaq: gaudia que apud dd atria. apud ezechiel uestibulu intrinsecus uo

xxiiii; cant.